

tudíž jedině otázka, zda žal. úřad měl k uvedené okolnosti ex officio přihlížeti. V tomto směru byl nss veden těmito úvahami: Stížnost nebrojí proti tomu, že by za povolení k výprodeji zásadně nemohla býti dávka za úřední úkony předepsána, vychází však z toho, že v daném případě zanikla tato povinnost zrušením uděleného povolení, ke kterému okolnosti bylo úřadu přihlížeti ex off. Této námitce bylo dáti za pravdu.

Dle § 1 odst. 2 prov. nař. z 18. června 1925 č. 163 Sb. má býti, zruší-li se později jako nezákonný úřední úkon, udělení oprávnění anebo poskytnutí výhody, které bylo dávce podrobno, dávka odepsána, a byla-li již zaplacená, vrácena. Z toho plyne, že pozdější zrušení uděleného oprávnění vyšší stolicí má za následek, že tím i povinnost k placení dávky odpadá, a ježto vl. nař. nestanoví, že by úřad měl tento důsledek pouze k žádosti strany deklaratorně vysloviti, jest za to míti, že důsledek ten nastává ipso facto zrušením uděleného oprávnění, pročez i úřad sám jest povinen k této okolnosti ex officio přihlížeti.

V daném případě rozhodoval žal. úřad pouze v mezích podaného odvolání, které vzhledem k tomu, že bylo podáno dne 4. prosince 1926, se ještě nemohlo rozhodnutí z 10. prosince 1926 dovolávati; situaci vytvořenou tímto rozhodnutím, které bylo vydáno týmž úřadem, nevzal však žal. úřad vůbec v úvahu; v tom spočívá podstatná vada řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 7576.

Dávky za veřejné úkony. — Řízení správní (Podk. Rus): * Civilní správa Podkarpatské Rusi není oprávněna rozhodovati instančně o dávce, vyměřené za úřední úkony ve věcech manželských (zák. č. 320/19 Sb.).

(Nález ze dne 23. listopadu 1928 č. 31.555.)

Věc: Ladislav P. v H. proti Civilní správě Podkarpatské Rusi o dávku za úřední úkon.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem županského úřadu ve V. z 23. prosince 1925 uděleno bylo st-li a jeho snoubence Amalii L. osvobození od vyhlášek sňatkových (podle ustanovení § 7 zák. 320/1919) a vydáno osvědčení podle ustanovení § 59 odst. 2 zák. čl. XXXIII:1894, že proti uzavření sňatku v cizině není překážek. Týmž výnosem předepsána st-li podle zák. č. 53/1925 a saz. pol. B č. 4 a 6 vl. nař. 163/1925 dávka 1.010 Kč.

V odvolání z tohoto předpisu dávky namítal st-l, že je propuštěným státním úředníkem, že nemá žádného ani movitého ani nemovitého majetku a že je materiálně podporován svým otcem, obchodníkem s dřívím. Žádal proto, aby předepsaná mu dávka vyměřena byla minimální částkou 50 Kč. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovo odvolání z důvodu,

že dávka vyměřena byla podle zák. a odpovídá majetkovým poměrům st-le.

Maje rozhodovati o stížnosti do rozhodnutí tohoto podané, musil nss především z úřední povinnosti zkoumati, bylo-li rozhodnutí to vydáno úřadem kompetentním. A tu dospěl k závěru, že žal. úřad — Civilní správa Podk. Rusi — nebyl příslušným, aby v této věci rozhodoval jako stolice odvolací.

Podle § 4 zák. č. 53/25, o dávkách za úřední výkony ve věcech správních, vyměření dávku přísluší úřadu, který rozhoduje o věci, jejíž projednávání zakládá dávkovou povinnost. Do vyměření dávky podati lze stížnost, o níž podle § 7 cit. zák. rozhoduje s konečnou platností instance nadřízená úřadu, který dávku vyměřil.

V daném případě bylo základem dávkové povinnosti st-lovy udělení osvobození od vyhlášek sňatkových po rozumu ustanovení § 7 zák. 320/1919 a vydání osvědčení po rozumu ustanovení § 59 odst. 2 zák. čl. XXXIII:1894. K rozhodování o obou těchto věcech jest povolán na území Slov. a Podk. Rusi v I. stolici župan (sr. § 7 odst. 2 a § 30 zák. 320/1919, § 59 odst. 2 zák. čl. XXXIII:1894 a čl. I a II zák. 113/1924). O stížnostech do rozhodnutí županova přísluší pak rozhodovati ministerstvu vnitra (sr. § 29 zák. 320/1919 a čl. II zák. 113/1924). Za tohoto stavu byl pak i k vyměření sporné dávky příslušný v I. stolici župan, v stolici II. a konečné pak min. vnitra.

Tato výhradná příslušnost min. vnitra nebyla dotčena ani vl. nař. 113/1923, neboť § 5 tohoto vl. nař. stanoví výslovně, že na působnosti ministerstev v případech, kdy tato podle právních předpisů v Podk. Rusi platných rozhodovala dosud v II. nebo III. stolici, nemění se tímto nařízením nic.

Ale pak civ. správa Podk. Rusi v Užhorodě nebyla vůbec příslušnou, aby v daném případě rozhodovala jako stolice odvolací. Stalo-li se tak přes to, jest její rozhodnutí výrokem úřadu nepřislušného, tudíž aktem zmatečným.

Č. 7577.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): Do jaké míry zvyšují se podle zák. 99/21, vl. nař. 247/22 a zák. 287/24 pensijní požitky státního hlavního horára, pensionovaného před převratem vládou uher-skou?

(Nález ze dne 24. listopadu 1928 č. 26.915.)

V ě c: Emil R. ve V. proti ministerstvu zemědělství o pensijní požitky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l byl jako hlavní horár výnosem býv. uher. min. orby ze 17. května 1918 dnem 1. června 1918 na vlastní žádost s ohledem ke své služební neschopnosti na základě služ. doby 36 roků 1 měsíce a na základě posledně požívaného platu 800 K a 500 K osobního přídatku